

ՅԱԿՈԲ ՄԻՔԱՅԵԼԻԱՆ

«Տո լայ սենաւեր...»

Աշխարհի ամենահզոր ու ամենահարուսակ պատճենը՝ Ամերիկայի մէջ անսահման է թիւը անտուներուն, homeless: Համակարգիչը կըսէ՝ միայն լուսակացնելով: Անձնագիրը մէջ 90,000 սնանկ, փողոցը՝ մնացած մարդ կայ: Անոնք անտեր-անժիրական չփառութեան էն, կամ ալիքայանութեր, կամ տունեն վաշրուած ամուսիններ... որոնց կապահանջները ահաւոր վաս դայմաններու մէջ, կը բնանան ստուարաթուրք տուիկերու մէջ, կամ ապահովագրական պահանջներու մէջ:

Տեսած եմ Եւրոպայի ամենաճենքըլմէնային, հարուս ու ժեղի մայրավաղաբ Լուսոնի մէջ, մայթերու նստարաններուն Վրայ գիշերող ներն ու գետնեն սիկառեթի մնացորդներ հաւա- դող եւ ծխող ժնանկ խլեակներ... Սակայն այս- դիսի բանի չի հանդիպած Երեւանի մէջ, մին- չեւ որ անցեալ ւարաք տեսայ Սունդուկեան քարոնի հարեւանութեամբ, Միասնիկեանի արձանին մօսի երկու նստարանները կացարա- նի Վերածած երկու մարդիկ, ցուրտն ու անձեւ- լեն դաշտանուելու համար նայլընէ դաս- տարներու տակ նծնուած:

Լուսանկարեցի, սակայն չմօտեցայ ու չխօս-
տեցայ իրենց հետ, ոչ ալ գիշցայ, թէ ո՞վ են, ինչ-
չո՞ւ փողոց մնացեր են: Միշտ ուրիշ բան կը-
գրադեցներ այդ վայրկեածին. ո՞ւր է մեր ոսի-
կանութիւնը. Ինչողին չեն նկատած. Եթէ նկա-
տած են, ինչողին ձգած են որ հոն մնան, կարե-
տր փողոցի մը, Եթեւեկութեան բանուկ խաչ-
մերուկի մը Վրայ, անցնող- դարձողներուն տե-
սադաւածին մէջ:

Եթև յատուկ փաղաքական նյութակներով հացադուլ յայտարարողներ են, կամ ցուցարաներ կամ... բան մը գրած կը ըլլային, մարդիկ իրենց մօս ու շուրջ կը ըլլային: Այդուես ալ չիմացայ ու շատերով նման անցայ զայի:

Բայց կը մտածեմ, ազաս Երկիր է, չէ՞ ով ու կուզէ կը դառկի. ան ալ բաղաբաղետարանի հարեւանութեամբ, երբ բաղաբաղետը ճիզ չի խնայեր բաղաբը գեղեցկացնելու: Ամէն կողմ ցանուած ծաղիկներուն կողին, այս դասկերը կը վայլէ. բաղաբին կեդրոնը վիսացող մուրացկաններու անհանգստացնող ներկայութիւնը կը վայլէ Երեւանին:

Ինձի համար ընանկ կը նկատուին նաեւ բոլոր այն ծերերը, այր կամ կին, որոնք կը շարունակեն աշխատիլ իրենց յառաջացած 75-80 նոյնիսկ աւելի մեծ տարիքին, մայթերու վրայի բաներ մը ծախտելով, կամ հաւաքարարի աշխատանք կատարելով մինչեւ ուժ երեկոյ: Գիտեմ, անոնց ստացած հանգստեան բռնակը ոչ չինչ է, սակայն աղբելու համար դեռ դէքս է աշխատի՞ն, ո՞ւր են ասոնց զաւակները, բռները... Մեդ չե՞ն, իրենց կեանի մայրամուտին հանգիստ ոներու իրաւունք տունի՞ն:

Տաճակված ըստու լի առևտն չուելու մ.
Տնանկուրիթինը միայն տուն չունենալ չէ
տնանկուրիթինը հոգատար հարազաներ չունե-
նասի է:

Ավալն է:
Թող Ներուի ինծի այս դիտողութիւնս, բանի
որ մեր մօս, Սուրիա, Հալէտ, այսպիսի բառ
չկայ: Կամ ծերերը իրենց զաւակներուն ու բռու-
ներուն հոգատարութեամբ կապրին, կամ ալ-
եք բացարձակ էր-շիրական չունին, Ազգային
ծերանց կը տարուին ու ազգին հոգատարու-
թեամբ կապրին, մինչեւ լին այս աշխարհը:

Ժողովուրդն ու լեռութիւնը դէք է աւելի լավ պարսկին այս «Վեթրաններ»ուն հետ, որնց համար ժանաններէն աւելի կարեւոր են հարազաններու սերն ու լարզանքը:

ՎԱՐՈՒԺԱՆ ԱՎԵՏԻԶԻՔՅԱՆ

Վտանգ չի ներկայացնի: Նա լավագույն դեմքում կուրախանա վարկող գնված իր նոր բնակարանով, ավտոմետնայով կամ կենցաղային տեխնիկայով, իսկ վատագույն դեմքում կլիֆ են կիրը՝ նոր բախս որոնելու: Սա է ցույց տալիս նաև այն (չնայած երեխ չկամ մասնագիտական հաշվարկներ), որ արտերկրում կրություն ստացա մենք հայրենակիցների մեջ մասը կամ չ վերադարձել, կամ էլ վերադառնալու հետո «էս երկիր չի» հետօնքաբանությամբ հեռացել է հայրենիքից: Այսին սովոր որմես երկիր մեր խնդիրն է դառնում մեծացնել հասարակության այս զանգվածի տեսակարա կշռոջ, որը դրստեսնալ է, աշխատում է, վճարում է հարկեր, կուտակում իր աղաքայի համար, իր վճարած հարկերի դիմա-

ԿԵՆՍԱՐԴԵՎԱԼՈՒՄ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԺՈՂՈՎՐԴԱՎԱՐԱԳՄԱՆ ՀԱՐԴԻՀՆ

Կղաղանա գերիշտող: Այս երկու անքաղջական հավանականություններից մեկի տեղի ունենալու դեպքում կրկին հասարակությունը բաց կրողմի իր եւ իր իշխանության ժողովրդավարացման հնարավորությունը: Ինչո՞ւ:

Առանց ֆինանսավորման աղյուր-ների ժողովրդավարական հասարակարգի գոյատևմը բացառված է: Այդ

Ֆինանսավորումը տեղի է ունենում, եթե հասարակության կենսակերպության կուտակումն է: Զարգացած ու ժողովրդավարական աշխատող համակարգեր ունեցող երկների դասմությունները վկայում են, որ ուժեղ կար կա բնակչության հարստության մակարդակի ավելացման ու ժողովրդավարության ուժեղացման միջնորդ: Կառիտավի կուտակումն ու հարստացումը բնակչությանը ճնշված, ընչագուրկ ու իրավազորկ զանգվածից

ηωράδηνικού ή ήρωα πολεμούσας την απόδοση της στην πόλη της Αθήνας. Η μάχη της Αθηναϊκής Επανάστασης διέπει την ιστορία της Ελλάδας για όλη τη διάρκεια του 19ου αιώνα.

Հիմա խոսենք հարկերի մասին։
Ունենալով զգայի աղյաս հասարակություն (որու մասնագիտական գնահատականներով բնակչության շուրջ 1/3-ը) ու սակավաթիվ միջին դաս, ինչդեռ նաեւ սպերի բարձր մակարդակ (կրկին, որու մասնագիտական գնահատականներով՝ մինչեւ 2/3) Հայաստանում բնականաբար իշտ էնսակարար կժիռ են կազմում օրինադասականությունը։ Հասարակության այս կառուցվածքը ակնհայտ է, որ չի կարող ծեւավորել այնպիսի հանրային դաշտականություն, որն իր հսկ իշխանության առջև կրնի ժողովրդական կառավարման (իր բոլոր հատկանիւններով) օրակարգ։ Իսկ իշխանությունը չունենալով այդ օրակարգը, բնականաբար կառավարիչ այնուա ինչի, կամ ավելի ճիշտ այնուա՝ ինչդեռ սովորաբար կառավարում են աղյաս զանգվածին։ Հասկանում են։ Իսկ միջին դաս հանդիսացող, օրն ի բուն աշխատող, դրոֆեսիոնալ մարդը որեւէ դաշտական

իշխանություններից դահանջում ու
թե նոյասներ եւ օգնություններ, այ-
ժողովրդավարական կառավարում
իսկական առաջնորդում, ներկայաց-
վածություն, հաշվետվողականու-
թյուն, ու արդիական հանրային ծա-
ռայություններ: Այս զանգվածի մեջա-
ցումն է, որը մեր դեռությանը «բա-
խոր»-ից կվերածի «սացողի»:

«Բաշխող» դեռությունում հասա-
րակության զգայի մասն աղբում
սվյալ օրվա հոյսով, մի կտր սանա-
լու ակնկալիիվ, առանց աղագայի-
տեսվակամի՝ «յոլա գնալու» ռեժիմու-
թակ հարստության կուտակումն աղա-
գային միտքած գործառույթ է ու էա-
դես փոխում է խաղի կանոնն ու հա-
սարակության աղբելակարգը: Ակն-
հայս է, որ կենսաթուուակային կուտա-
կումները կատարվում են հենց աղա-
գայի համար:

Այժմ, թե ինչղե՞ս են կենսաթուակային կուտակումները Դայաստան բաղաբազուն օգնելով հարստանայ:

Կենսաթոշակային կուտակայի համակարգի ներք մարդն իր աշխատավարձից կատարում է կուտակում ներ՝ աշխատավարձի 5 տոկոսի չափով (ներկայումս ոչ ավել բան աճնական 25 000 դրամ): Կատարված կուտակումները հավաքագրվում են ի համար բացված հատուկ կենսաթոշակային հաշվին: Այդ հաշվին դեռ տուրքունը ավելացնում է նույնիաց գումար, որին կուտակել է մարդը: Այս սիմեն, եթե մարդը հունվարի 1-ի դրությամբ ստանում է 200 000 դրամ աշխատավաճ, ապա նա կկուտակի անսական 10 000: Բայց տարվա վերջին նա իր հաշվում կուտակված կումենում ոչ թե 120 000 դրամ, այլ դրա կրկնադումիկը՝ 240 000 դրամ, քանի որ դեռ տուրքունը դարտավորություն է ստանձնել կուտակողի հաշվին ավելացնելու նույնիաց գումար, որին մարդը ինըն կուտակել: Իսկ սա դեռ ամենը չէ: Ի՞նչ է տեղի ունենում կուտակված գումարի հետ: Կուտակված գումարները մասնագիտացված կառավարիչների (այս դասին Հայաստանում կա երկու մասնագիտացված ու լիցենզավորված կառավարիչ, որնու արեւմյան ուղևական ներում ունեն կենսաթոշակային կուտակումների կառավարման տասնամյակների փորձ) կողմից ուղղվում են դեղու բազմաթիվ ներդրումներ, ինչ դիսիֆ են՝ տեղական եւ օսարեւկրյա

ԱԵՆԱ ԿՈՒՏԱԿԱԾ մոՏ 80 ՄԻԼԻՄ ԴՐԱՄ:
ՎԱՏ ՀՅ, ՀՅ:

Պարզ է, որ կենսաբույսակային բարեփոխման ընդդիմախոսները բարձրացնելու են բազմաթիվ հակափաստակներ, դղումներ ու հարցադրումներ, որոնք միջուցե կասկածի տակ կունեն կենսաբույսակային բարեփոխման հուսալիությունը: Դրանցից են. այս դետուքյանը չեմ վստահում, ավելի լավ է խնայեն բանկում ավանդ ներդնելով կամ անշարժ գոյց գնելով, ավելի լավ է հիմա ծախսեն, որովհետեւ չգիտեն վաղը ինչ է լինելու, բա որ մեր կուտակածը կորցնեն այնպես, ինչ-ուս տերի ունեցակ Սովետական վիլուզման հետեւանոնք, եւ այլն: Մրանք բոլորն արժանի ու դատասխան ակնկալող եւ ունեցող դրդումներ ու հարցադրումներ են: Սակայն դրւու են այսօրվա մեր թեման դեմքայից ու ենթակա են արձագանքման հաջորդիվ: Այսօրվա մեր թեման Հայաստանի ժողովրդավարացումն է կենսաբույսակային բարեփոխման միջոցով: Յիմա եկեմ համեմատեն ու տեսնեն, թե ո՞ր բաղադրացին է առաջարելու երկրի ժողովրդավարացման, իր ներկայացվածության, իր վճարած հարկերի միջոցով հանրային դատարան ծառայությունների ճատկացման դահնանց. աշխատավարձը ծայրը ծայրին հասցնող, իր աղագա բառասուն տարվա եկանութերը այսօր բանկերին սղառողական վարկերի դիմաց հանձնող, աղագայի անորոշությամբ ժիրթված բաղադրացին, թէ հարստություն կուտակող, 80 միլիոն դրամի դրամագործս ակնկալող, անդրազային ընկերություններում ակտիվ ներդրումներ կատարող ու իր աղագան մեր երկրի հետ կաղող բաղադրացին: Մեր խնդիրն է ձեւավորել երկրորդ տեսակի բաղադրացիների սպար զանգված, որոնք իրենց տեսլականով, նորականությունով, շահերով ու վարժագծով էադես տարբերվում են «բաշխող ձեռքից» մի փոքր փայ կամ մի նորա ստանալու ակնկալիով գոյատելող բաղադրացուց: Որքան երկրորդ տեսակի բաղադրացիներից բաղկացած զանգվածը մեծ լինի, այնան երկրի ժողովրդավարացման դահնանցը մեծ ու ենթակեցնող է լինելու: Ժողովրդավարական կառավարման դահնանցը հայելու նման արտացոլվելու է իշխանության վրա: Դա անխուսափելի է:

02.12.2015

Ասվանի գրող-հրապարակախոսի հոբելյանը

Կի կազմկոմիտեի որոշմամբ Զորի Բալյայնն արժանացել էր «Ուսկե Դելվիդ» հառուկ մրցանակի ռուս-հայկական հունարիտար կատերի զարգացման մեջ ահրենի ներդրման եւ ստեղծագործական անօրինակ Նվազումների համար:

ԾԱՌՀԱՎՈՐՈՒՄ ԵԱԲ:

Բազմիմաս հարցարդույթ

☞ 1 Անգամ տնտեսական զարգացման խոչընդունելի է մատնանշել
Ա. Սարգսյանը: Գործող սահմանադրությունը պահպանվում է և ապահով է անհամար առաջարկությունների համար:

նադրութամբ՝ կառավարող ու-
ժին ներկայացնող նախագահը
դատասխանատու է դաշնում
երկի սնտեսության համար,
չնայած ի դատունե դատա-
խանատու չէ, բայց նույն ուժն է
ներկայացնում, որը կազմում է
կառավարությունը (լրոզվում է
սնտեսության մարդինների դա-
տասխանատվությունը, դա-
հանջվում է նախագահից):
Բայց, օրինակ, էս տեսակետը
անհանգույցնող է եւ դրա հետ
կարելի է չիամաձայնել. այ-
սինքն՝ նախագահն ազատվի՞

Դատախանատվությունից, որ
Երկիրը չի զարգանում, եւ դրա
դատախանատվությունը կրի
միայն վաշշամեծը: Է, ՀՅ բայ-
ացու հաճար միեւնույն չէ, ով
չի բարելավում իր տնտեսական
վիճակը, սրանով զուտ անձերի
դատախանատվության խսնդիր
է լուծվում, եւ ոչ թե Երկիրի զար-
գացման: Կամ՝ որ դատավորնե-
րին նախագահը չնշանակի՝
միթե մարդիկ հավատալու են, որ
նրանք արդար են ուստիու:

Կարչաղեցը դաշնում է ԳԵ-
ՐԱԳՈՒՅՆ գլխավոր հրամանա-
ՏԱՐ՝ ունենալով խորհրդարանի
սատրումը, իսկ թե վարչաղեցի
դատախանատվությունը ւա-
է, ունեն լիազորություններն ել
ողեք է ւաս լինեն, համոզված է
նախագահը: Ընդդիմության
լիազորություններն ել ավելաց-
վում են՝ հավասարակշռելու
համար այդ լիազորությունները,
որպես հակակիր: Մինչդեռ
գործող Սահմանադրությամբ
հետապնդական համար անհնարին երա-

Ժարական դարսաղբել, իսկ նոր
Սահմանադրությանը շատ հար-
ցեր խորհրդարանն է որուելու
վետակությանը:

Իսկ թե ինչու է ընդդիմությունը ղայլարում իր իսկ զնովայն-վելիք լիազորությունների դեմ նախազահի ղատկերացմանը այնտեղ մի խումբը խարհզմանիկ մարդիկ են, որոնք նախագահական ընտրություններին մասնակցելով են տեսնում իրենց հետազան, խորհրդանական հանճարով նրանց համար աղազա չի երեւում, կան նաև ամեն ինչից դժգոհներ, որոնք ուղղակի «ոչ» են ասում ամեն ինչին, ինչ իշխանությունն է ներկայացնում:

Նա համոզված էր, որ սա համա-
նադրական փոփոխությունները
եթե անցնեն՝ Հայաստանում տ-
ղի է ունենալու կուսակցություն-
ների խոշորացում, այդ խոշո-
րացված միավորների դերակա-
տարումը մեծանալու է։ Կայում
մեծամասնության ձեւավորման
համար նախագահը չքացածեց
նախընտրական դաշինություն-
ի հնչյունը նաև՝ մեկ կուսակցու-
թյան կողմից կայում մեծամաս-
նությունը, ինչու չէ՝ նաեւ եր-

առելիութ, ոչչու չ ասաւ մը գրող փոլուու տարեր տոկոսներ սացած կուսակցությունների միավորում մեկ նախընտրական բրկում: «Բա ինչ եւ ինչ դես անեն, որ կայունություն լի- նի երկրում, մեզ դեմք է, որ անեն երեւ ամիսը մեկ կառավարություն փոխսի երկրում», հար- ցարում արեց նա:

այդ մի երկու տեղ հսակեցրել, թե հաջորդ խորհրդարանական ընտրություններն են որում լու ամեն ինչ, կախված այն մեծամասնությունից, որը կգետավորվի: Իսկ թե նախկինում խորհրդարանական համակարգը կողմնակիցը չէ՝ նա նշեց, որ մեր երկրում ճափուր նախագահական համակարգ եթե գործեր իմքը չէր գնա այդդիսի փոփոխությունների, իսկ կիսանախագահական կառավարումը, որ իման առկա է, կիսում է կառավարության ու նախագահի դաշտականությունները, սա անվտանգության առումով շահագություն է: Տեսնել վտանգություն ու ոչինչ չձեռնակելը նա հանցագործություն համարեց. «Աս ված մի արասց՝ եթե այս Սահմանադրությունը մնա եւ հետո դժվարին դայմաններում մեծ երկրում խժդիւթյուններ սկսվեն, անկայունություն լինի՝ գործնե ես կասեմ, ես ժամանակին առաջարկել եմ՝ տեսնելով վտանգը: Իհարկե, այն ժամանակ միանգամից մացառություններ են փախչելու մարդիկ, ովք այսօր «ոչ» են ասում»:

Դա ու սահմանադրությունը ստեղծելու է Քանձ՝ կուսակցական կան կարինեցից դեկավարելու երկիրը, նախազահ Սարգսյանը չի հանաձայնեց, եւ բերելով նաև խազահական ընտրությունները օրինակը՝ ջանք ներդնելու ու հաղթելու դրիգմայով, նա նշեց թե բանը հասնում է նրան, ո զնում են այլ մայրաբաշխները բանքատում սեփական իշխանություններից, եւ դավաճանությունը ո՞նց է լինում.«Սարդը, ո չի կարողանում գոնե բոլոր ընտրության աստիճանին հանձնաւ»

ղովաներում ներկայացնուիչ առաջարկել, իրավունք ունի՞ մեծ-մետ խոսելու», ընդդիմադիրների հեգմեց Սարգսյանը: Իսկ թե ուստի ժեղս Ֆինանս Վերցնի ընդդիմությունը, որ հշխանության նման կառույցներ ստոդի Սարգսյանի խոսնվ դրա համար էտեֆ է ՏԵՇԵԼ ու աշխատել: Նստակած նաեւ, որ նախագահական ընտրություններին նաև անձնություններին են, որ բարձր նամակի չեն դարձել հշխանությունը ներին, եթե հշխանություններին թշնամի են դասնում Երկրին եւ վնասում: Լավ, հշխանությունը հարցնեմ, իսկ միշտ է Երկրին օգնող գործելակերպ որդեգրու՞մ:

Եթե սահմանադրությունը չփոխվի. ըստ նախագահ Սարգսյանի՝ այդ դեպքում առնվազագույն նախագահի թեկնածու կառունիցից կը ներկայացնական աստել է, թե ոչ վայսեմ ու ԱՌ նախարար է

**Բնդիմության
միջնականության**

Ընդդիմությունը երեք or, այս անցկացնում «Ազատության» հանուն դեկտեմբերի 6-ին «ոչ» քրյունների հանրավելին: Երեք «լույսեր» ունեցան «Նոր Հայաստան» պանկած միավորը Երևանացնող ֆիյանթ, Դժկ-Ն ներկայացնող Զուրաբյանն ու Արամ Մանուկյան շակ Մուսախանյանը, որոնք բռնություն կերպով վերահսկելու երրորդ դաշտնելու են Հայաստանու իշխան, իսկ հանրավելի օրվա Երեսույթի կիցներին կրկին հրավիրեցին «Արամ Նորից ղետք է իրականացնելու հետանության հեռացումը. «Այդ տարբերի վեցին մենք դասմակա ենք Արամ»:

Ինչուտես տեսնում եմ մեր ընդդիմության մեջ անզամ դեմքի նույն արտահանության մեջ գործություն ունենալու համար անհնարինակ առաջնահարց է:

Դաշնա՝ այդ խոսերից հրաժարվում է, նախազա Սարգսյանն ասաց, որ ոչ թե հրաժարվում է, այլ չի ուզում սկզբունքային գործը խառնել մեկ այլ գործի հետ։ Եւ խոս սվեց այս հարցին հետամուտ Արամ Արքահամյանին՝ ընտրություններից հետո (խորհրդարանական) մանրանասն խոսել իր Ծագերի մասին։

Որ սահմանադրություն փոխելով երկիրը դրահս չի դառնա՝ Սերժ Սարգսյանը եւս դատկերացնում է, սահմանադրությունը ոչ թե բաղաբացու բարեկեցությունը բարելավելու հաճար է, այլ այդ բարելավման հնարավորության աղահովման:

Իսկ օրեւ Վասագեթված
խմբի նասին էլ ասաց այն, ինչ
ասել էր ԱԱԾ եւ ոսիկանատե-
շի հանդիման ժամանակ:

Զգիտեն՝ այս հարցազրույցից
հետ «այս»-ները կավելանան,
թէ «ուեր»:

Ընդհանուրյան դարսն ինչու միշտ տեղն է

Ընդդիմությունը երեք or, այսօր էլ երեկոն էլ հետք, հանրահավաքներ է անցկացնում «Ազատության» հրադարակում, որտեղ հանրությանը կոչ է անում դեկտեմբերի 6-ին «ոչ» վեճարելի սահմանադրական փոփոխությունների հանրավեհին: Երեկ «Ազատության» հրադարակում էին եւ եռոյթներ ունեցան «Նոր Դայաստան» հանրային փրկության ձակաս անլանված միավորը ներկայացնող Ռաֆֆի Շովիհաննիսյանը, Ժիրայր Սեհմիյանը, ԶՃԿ-ն ներկայացնող Ստեփան Ղևիժրյանը, ԶԱԿ-ից Լեւոն Շուրարյանն ու Արամ Սահնուկյանը, «Ոչ» շարժումը ներկայացնող Արակ Մուսահիսանյանը, որոնք բոլորը հավասիացնում էին, թե անճապահետ կերպով վերահսկելու են հանրավեհի վեճարկությունը եւ այդ օրը դարձնելու են Նայատանում իրավիճակ փոխելու or: Այսօր ժամը 18-ը, իսկ հանրավեհի օրվա երեկոյան ժամը 20-ին նրանի իրենց կողմնահցներն կրկնի հրավիրեցին «Ազատության» հրադարակ՝ այդ օրը առն նորից դեմք է իրականացնեն բազմաթիվ անզամ խոստացված ժամանության հետացումը. «Այդ օրը Վճռվելու է մեր աղաքան», «Դեկտեմբերի Վեցին մենք լատմական որոշում ենք կայացնելու», ավետում նշանվել:

Ա ԱՐԱԲԻ:
Անշղթես տեսնում եք մեր ընդդիմությանը դարսու չի դակասում ա-
ն անզամ դեմքի նույն արտահայտությամբ նույն խոսելոր կրկնելիս:

ՀՈՎԻԿ ԱՅՅԱՆ

Կառավարության աշխատակազմի ղեկավար-նախարար **Դավիթ Քարությունյանը** Արամ Արքահամյանին հարցադրույց է սկել, որի ընթացքում արել է մի ցնցող հայտարարություն: Մինչ կասեմի, թե ինչ, մի փորձիկ դարձարանում: Ինչդեռ հիշում են, նախագահ Սարգսյանը, ձերնարկելով սահմանադրական փոփոխությունները, հայտարարեց, թե ինը, եթե Սահմանադրությունը փոխվի եւ Երկիրը դաշնա խորհրդարանական կառավարնան հաճակարգ ունեցող, չի հավակնում այլևս դաշնալ ոչ նախագահ, ոչ վարչապետ: Ավելի ուշ, նախագահը նաեւ շատ կարենու հավելում արեց՝ «...ոչ նախագահ, ոչ վարչապետ, ոչ էլ այլ ղետական դաշտուն»: Սա շատ կարենու հավելում է, քանի որ Աժ դաշգամավորը եւս ղետական դաշտուն է, եւ բանի որ Աւել Սարգսյանը հայտարարում է, որ Սահմանադրությունը փոխվելու դարագյում ինը չի հավակնելու «...ոչ էլ այլ ղետական դաշտուն», նշանակում է, որ նա չի դաշնալու Աժ դաշգամավոր, իսկ, բանի որ չի դաշնալու Աժ դաշգամավոր, ուրեմն չի կարող ընտրվել Աժ նախագահ: Մըսում է, այսինքն ծախմաշի ֆեղերացիան եւ ՀՅԿ-ն, իսկ, ֆեղերացիայում եւ Հանրապետականում իրենց որությունն է, թե ո՞վ կուեկապարհ իրենց, իրենց ներին գործերն են, ոչ՝ մեր:

Այս համատեսում Դավիթ Քարու-
թյունյանը Արամ Արքահայանին ա-
սել է. «Խստանությունը կվերտադր-
վի, եթե Սահմանադրությունը չփոխ-
վի, եւ այդ դեպքում ՀՅԿ-ն մնձանա-
նություն կսանա եւ Սերժ Սարգսյա-
նը հնարավոր է, կդառնա վարչա-
դութե»: Թե այս հայտարարության ո՞ր
մասն է ավելի կարելո՞ «հնարավոր է

Անսանտեսնությունը և Սահմանադրությունը

Մի կարեւոր բան սահմանադրական փոփոխությունների հանրավեհ բարողաւուավը ցույց տվեց: Մենք մասնակուրաքան իմացանք, թե հանրապետականները ինչե՞ր ունեն մեր բաղդադարում, որքան բաներից են զրկվել ԲՀԿ-ի ներկայացուցիչները եւ բանի՞ծառ ունեն դաշնակցականները: Օրինակ, մինչ այս բարողաւուավը մենք օգտվում էինք տասի ծառայություններից՝ առանց իմանալու, որ «Եթֆը», ինչողեւ մեր երկրում շատ «Եթֆեր» հանրապետական են: Քիմա իմացանք, բանի որ Քանրապետականի «Ասսա Այո» ըստընթից շատերը հենց տասի ծառայությունների զրասենյակներում են: Այլ հարց է Բարգավաճի բարողը, ինչը ըստ էության չկա, իսկ չկա, բանի որ ԲՀԿ-ն զրկված է մի շարք օբյեկտներից, իսկ զրկված է, որովհետեւ այդ օբյեկտները երթի էլ ԲՀԿ-ինը չեն եղել:

Դաշնակցության՝ «Վճռական Այլ» համարները հիմնականում հարցներ չեն, այլ ցուցանակներ, իսկ համարներ ՀՅԴաշնակցությունն ունի այն օբյեկտներում, որոնց դատերին միշտ էլ փակցված են եղել Դաշնակցության բարոզական նյութերը: Օրինակ՝ «Վճռական Այլ» դաստար կարելի է տեսնել մի ժենիֆ դատին, որի վրա, վերեւի հասվածում, կա դեռեւս նախանցյալ խորհրդարանական ընտրություններից դահլիճնված՝ «Հին ընկերները չեն դավաճանում» դաստարը: Ենթադրելի է, որ «Վճռական Այլ» դաստաններ կարելի է տեսնել նաև Հայաստանի անտառներում, ասենք՝ անձն երրորդ ծառի վրա: Ինչո՞ւ ամեն երրորդ, բայց ոչ մյուս երկուսի վրա «Հայամատա» ՊՈԱԿ-ի նորանշանակ փոխնօրեն Տիգրան Սուլիկովիս հաւատրանի կարգադրու-

Եթե Սահմանադրությունը
փոխվի... Իսկ եթե չփոխվի՝

Սերժ Սարգսյանը կդառնա վարչապետ»-ը, «այդ դեմքում ՀՀԿ-ն մեծամասնություն կսահա»-ն, թե՝ «Եթե Սահմանադրությունը չփոխվի»-ն, ընտրության հարց է, եթե կուզե՞մ այսպիս բարեկան դիրքուժման հարց: Օրինակ, եթե դուք լատրասվում եք դեկտեմբերի 6-ին գնալ հանրավելի եւ ձեռվարկան «Ոչ»-ն ասել սահմանադրական փոփոխություններին, որովհետեւ դուք կսահ եք, կամ ձեզ համոզել են, որ այդ փոփոխությունները նոյաստելու են գործող իշխանության վերաբարձրությանը, աղա ձեզ համար Դ. Քարությունյանի ասածներից թերեւ ամենակարեւորը՝ «Սերժ Սարգսյանը կդառնա վարչապետ» մասն է, կամ էլ՝ «ՀՀԿ-ն կսահա մեծամասնություն» ոչ դակաս կարեւոր հասվածը: Իսկ եթե դուք գնալու եւ հանրավելի եւ ձեր վճռական «Այո»-ն եք ասելու փոփոխություններին, աղա ձեզ համար, անուուս, կարեւոր Դ. Քարությունյանի հայտարարության հետևյալն հասվածն է՝ «Եթե Սահմանադրությունը չփոխվի»: Բանայն է, որ այս հասվածով դուք կարող եք մինչեւ դեկտեմբերի 6-ը համոզեր ձեր մտերմներին եւ ընկերներին, որ դեսպի նրան եւս «Այո» ասեն, թե կուզ ոչ վճռական, որովհետեւ ինչպես տևանում ենք, այս «իշխանությունները վերաբարձրվելու են», կամ «Սերժ Սարգսյանը հնարավոր է վարչապետ դառնա»՝ «Եթե Սահմանադրությունը չփոխվի»:

սամբ խայջ է: Ըստ որութ և զատակ չեն, որ եթե Սահմանադրությունը փոխվի (կամ ոչ), այս իշխանությունը ները վերարտվելու են (կամ ոչ).

Սահմանադրությունը կփոխվի կամ չի փոխվի, Սերժ Սարգսյանը վարչապետ կդառնա, կամ չի դառնա, իշխանություններն կվերարտարվեն, կամ ոչ: Այդ ամենը կարեւոր չէ կարեւոր այն է, որ փաստորեն Դավիթ Քարությունյանը հրաշալի հասկանում է, որ եթե հայտարարվի, թե Սահմանադրությունն անփոփոխ թողնելու դարագյում Սերժ Սարգսյանը հնարավոր է դառնա վարչապետ, աղա մեծ է հավանականությունը, որ ժողովուրդն «Այ» է ասելու սահմանադրական փոփոխություններին, իսկ դա հենց այն է, ինչը դեմք է Դավիթ Քարությունյանին եւ իշխանություններին: Իսկ եթե ժողովուրդն այնուամենայնիվ «Ոչ» ասի եւ Սահմանադրությունը չփոխվի... արդեն գիտեմ, թե ինչ կլինի, գիտենաեւ, որ դա էլ հենց այն է, ինչը դեմք է Դավիթ Քարությունյանին եւ այս իշխանություններին:

Տի, որպիեսէ ժողովուրդը «հաստակություն» էլ կասեր այդ փոփոխությանը՝ «վճռական Այն» էլ: Սա, սակայն, բացառապես կրստեր Խաչառյանի որոշ լին է. այսինքն կամ նա Վերցնում բահն ու լծկում անտառնետության գործին, կամ նա չի վերցնում բայց անի որ այս հնարավոր չէ Վերցնել, Եթե կու ծերերում էլ զենի կա: Կամ նա անտառը ընկալում է որդես ծառեր Երևանություն, որն անհրաժեշտ է տահեր կամ նա անտառը շարունակում է ընկալել որդես որսի տեղ, որտեղ հնարավոր է անգամ ձկնորսությամբ զքաղվեալ հասկապես որ ձկները հետ բողոք չեն ներկայացնում, բանի որ ի ծնե խստ չօհին:

Թե ինչ կորոշի Տիգրանը՝ «Այն կասի,թե «Ոչ» իր ներփակ փոփոխություններին, այս կարեւոր է, ավելի կարեւոր, քան մեր Սահմանադրությունը ինչո՞ւ, որովհետեւ միայն փոխվա Տիգրանը կղահի Սահմանադրությունը, իսկ այն «սից» փաստաթուղթ եթե այն դահող չկա:

Իսկ հանրավեհ բարոքաբազմաթիվ պատճենները գտնվում են Արևածագի գյուղում՝ ավագանության տակ գտնվող առաջնաշինության մեջ՝ առաջարկած աշխատավայրում:

Կարենը Տիգրանն «Այս» ասի:
դեռ, մեր Երկրութ բանի Տիգրան կա....

«ՈՅ»-ԳԵՂԱՐԱ

Կամ՝ դոփում են, դոփում են, դոփում են ձիերը

Առաջարկում են փոխել «Նոր Հայաստան» նախաձեռնության անվանումը եւ դարձնել «Ոչ»-Գեղարա: Նախ, այսինքն ավելի հեղափոխականություն է ներշնչում, առաջ՝ որդեսզի նոր Հայաստան լինի, դեմք է նոր բան անել, իսկ այն ինչ անում է այս նախաձեռնությունը, նոր չէ: Օրինակ, հանրահավաք, օրինակ՝ Երթ, օրինակ՝ ոստիկանական դատերի խիզախ ճեղումներ, կամ դրա անձնազնի փորձեր, օրինակ՝ նաևացոյցեր, եւ այլն: Այս ամենը տեսել ենք, ուրեմն այս ամենը նոր չէ, հետեւարա այս ամենով նոր Հայաստան չի գալու, այս ամենով եւ այս մարդկանցով մենք իին Հայաստանում դրփում ենք, ինչուս Զարենցի ծիրեց: Մինչդեռ մեր հեղափոխականներին, կամ «Ոչ»-Գեղարաներին բոլորին ճանաչում ենք, ավելին՝ հիւում ենք, իսկ Երթ մի բան կամ մեկին հիւում ես, ուրեմն նոր չէ, իհարկե կարող է այդ իին մարդը փոխվել, ոեւ օրինակ՝ առաջ կաւառակեր էր, հիմա՝ բուսակեր, առաջ ԲՇԿ-ական էր, հիմա՝ բաղաբացե, առաջ ազատամարտիկ էր, հիմա՝ բաղալածյալ, առաջ ԱԳ նախարար էր, հիմա ծաղկասեր, բայց ժողովուրդը, որին ի դեմ ոտիի են հանում, մի լավ խոր ունի կարմիր գույնի ընտանի կենդանու կաւզի մասին. չխորանան:

Փոխարեն առաջարկում եմ դասկերացնել հետևյալ իրավիճակը, Րաֆֆի Հովհաննիսյանը ընտրվել է Հայաստանի Հանրապետության նախագահ: Այսինքն, Սերժ Սարգսյանը անցյալ ընթարքուններում չի գողացել Րաֆֆիի ձայները եւ վերջինս ինքնըստինյան դարձել է նախագահ: Բոլոր ուրախ ենք, շատեր՝ երջանիկ, մեծամասնությունն է՝ հանրապետական: Ի՞նչ է անում մեր նախագահը... Նա տարվա մի մասը անցկացնում է Ամերիկայում: Ընդ որում, ոչ թե՝ Սովորակ տանը, ենթադրենք Օքամայի հետ գոլֆ խաղալով, կամ հնդուհավ ուտելով, այլ՝ Կալիֆորնիայում, իր հայրական տանը: Ի՞նչ է անում նա այնտեղ, չգիտենք, գիտենք միայն, որ ինչ է անում է՝ իր անձնական գործերն են, համենայն դեպու, երբ Րաֆֆին կարձատել այցով ժամանում է Հայաստան (հիմա), հարցին, թե ինչո՞ւ է գնացել Ամերիկա, դասախոնում է՝ «անձնական գործերով»:

Այս հարցը, եթե անգամ դադարենք դատկերացնելուց եւ Վերադառնանք մեր օրեր եւ իրականություն, առաջ կարենք է «Նոր Հայաստան»-ի համար, բանի որ, փասորեն, այդ նախաճենության հիմնադիր եւ կարկառուն անդաներից մենք Ամերիկայում վեց ամիս ժամանական գործեր ունի:

Փիսարենը գիտեն, որ դեմք է հրաժարվեն բաղական մումիաներից: Նմայակ Յովհաննիսյանն է ասել, իր միության բաղաբաններին չէ, այլ՝ Ազատության հրադարակում ելույթ ունենալիս: Այսինքն նա էլ է ելույթ ունեցել, նա էլ է «Նոր Յայաստան» անդամ, եւ առաջարկում է դպյակարել մումիաների դեմ: Տրամաքանական է, որդեսզի նոր Յայաստան լինի, դեմ է մումիաներ չինեն, այ բանի որ դրանց կան, նոր Յայաստան չի լինում ստեղծել: Օրինակ Եգիպտոսում որքան են մարդիկ չաշչարդում նոր Եգիպտոս ստեղծելու, չի սացվում, որովհետեւ նրանց մումիաներ ունեն: Կամ Ռուսաստանում, ոչ մի կերպ նոր Ռուսաստան չի գալիս, բանի որ Կարմիր հրադարակի հենց կենտրոնում, հենց բաղաբական մումիա ունեն: Մի խոսքով... Մարդիկ առաջարկում են լրորեն դպյակարել, հներով՝ հանուն նորի, ընդ որում նոր ասելով նկատի չունեն Սահմանադրությունը, այլ միայն Յայաստանը: Բայց հաւափի առնելով, որ արդեն ծմեր է, նախաձեռնության հիմնադիր կարկառուներից Ժիրայր Սեֆիյանը, նախան դեկտեմբերի մեկի հանրավաքը կոչ արեց ժողովրդին Ազատության հրադարակ գալ՝ ուստիիվ դաշտով եւ տափառ հագուստով, բանի որ՝ «մնալու ենք...»: Արդեն հանրահավաքի օրը, Սեֆիյանը հայտարարեց, թե մեզ ուստիիվ դեմք չէ, բանի որ՝ «Սենք այստեղ իրարկ ենք սննդելու»: Թե այդ գործողությունից հետո Ազատության հրադարակում բանի հոգի կմնա, դժվար է ասել, բայց որ կարելի է այնտեղ անգամ տափառ չափաներ, բանի որ այնտեղ կարելի է իրարկ սննդել:

խանալ, թերեւ, ավելի մարդասիրական գործողություն է:

Իսկ հեղափոխությունը մարդասիրություն չէ ու այն մեր երկրում չի սկսվել: Առհասարակ հեղափոխությունը չի սկսվում, հեղափոխությունը ավարտվում է, եւ այն հենց հեղափոխությունն է կոչվում ավարտվելուց հետո, ոչ թե սկսվելուց: Սկսվելուց այն հանցագործությունն է: Սոլիստակ վարդեր... իմ կարծիքով այդ վարդերը դարձն Շաֆֆին անձնական գործերով եւ գնել, հետեւաբար դրանք որեւէ կատ չունեն դեկտեմբերի մեկի համրահավաքի հետ: Ի դեռ, ինչո՞ւ դուք այնտեղ չեիք, հա, անձնական գործեր, իսկ ավելի շատ հոգուր ունեիք: Պարզ է եւ համասնանի:

Դեկտեմբերի 1-ին, ՀԿԿ-ից «Ոչ»-ԳԵՎարա էր միայն Վլադիմիր Կարաղեցյանը, մյուսները Երեխ անձնական գործեր ունեին, բայց սա՝ իմիջիայլոց:

Չռուցը վարում էին Ս.Սիս-
րան (Կիլորս) եւ Ա.Խաքան
(Հնդկաստան): Այն հարցին, թե
ինչո՞ւ է հայ բնակչություն ունեցող Լեռ-
նային Ղարաբաղը գտնվում Արքեջանի
կազմում, այլ ոչ թե Հայկական ԽՍՀ-ի,
որից բաժանված է ընդամենը մի նեղ
հողաշերտով, Կետորենը պատասխա-
նեց, թե «մարզը Հայաստանից զատված
է բարձ սարելով»: Միաժամանակ, ա-
ռանց աճածելու, փարիսեցիաբար հա-
վասիշացրեց, թե Ղարաբաղը ծաղկուն
արեց Արքեջանում, եւ միայն ազգայ-
նանոլները կարող են ասել. «Թող ես
վաս աղբեմ, բայց կաղված լինեմ Հա-
յաստանին»:

Ժուռանը մեր ձեռն ընկնելուց հետ
իսկովն որուցեց «արձագանել» եւ անել
դա չափազանց բարձաձայն: Գտան
այն ժամանակ անփեշի մարտական եւ
գործուն ժամը՝ բաց նամակ հաս-
ցեարված Բրեժենևին, որն արդեն երկ-
նային ասիժանի է հասցված: Պող-
զոռնու փոխարեն գրադեցրել է ԽՍՀՄ
Գերազուն խորհրդի նախագահության
նախագահի առողջ, դահուն ներկով,
բնականաբար, նաև ԽՍՀԿ ԿԿ գիշա-
վոր բարուդարի հիմանությունը: Այն
ժամանակ Բրեժենևի անունը ասեն
մարմարվուն էր բուն ԽՍՀՄ տերությու-
նը: Նամակը գրեց ոռուերեն: Ես կազ-
մեցի հատուկ կից մեկնաբանությունը:

ՍԵՐԻ ԽԱՆԱԳԱՐՅԱՆԻ ՄԵԼԿԱՆԱՐԿԱՅԻՆ ԿՐԱԿՈՆԾ

Հիշում եմ, մինչեւ առավոտ Սերոյի
հետ աշխատում էին նրա տանը, տեսա-
թերելով անհրաժեշտ վիճակի: Անսու-
ստիլորեն Սերն առաջարկեց:

- Արի դեմագոգներից առաջ անցնեմ:
Բայց դա համար դու դեմք է գտնես
Բրեժենևի խոսք Հայաստանի մասին:
- Իսկ ես այս նամակի համար արդեն
մի ող բրադանակ մեջբերում եմ
հավաքել:

Սացվեց մի դարբերություն, որից
ինքնեւ էլ զարմացան: Մենք մեզ
գզում էին դարձաղեն դեմագոգիայի
դրությունը: Այն բանից հետո, եր նո-
րից հնչեց «Թող ես վաս աղբեմ, բայց
կաղված լինեմ Հայաստանին» նա-
խադասությունը, մենք իրնաց նու-
շին. «Բայց չէ որ այդ արտահայտու-
թյունը վերաբերում է ոչ թե դարձաղեն
Հայաստանին, այլ խորհրդային Հա-
յաստանին: Դուրս է գալիս, թե հայի
համար վաս կլիմի խորհրդային Հա-
յաստանում»: Եվ այդժամ ծնվեց հետ-
և լարդերությունը. «Եվ դա ասվում
է այն բանից հետո, եր Դուք, բանկա-
զին Լեռնի հյիշ, նեղով խորհրդային
Հայաստանի հերացի ծաղկունը ու վե-
րածնունդը, ասել եֆ. «Խորհրդային Հա-
յաստանի ժողովուրդը, կոնդիմնամենը
եւ անկուսակցականները, բանվորնե-
րը, գյուղացիները եւ մտավորականու-
թյունը հիմնախորեն համատեղում են
հայրենասիրության ոգին խորհրդային
մարդու համար ոչ դակաս կարեւոր
հականիշի՝ ինտերնացիոնալիզմի
հետ»:

Խիստ մի՛ դատեմ: Հիշեմ, որ նամակը
գրվել է 1977 բվականին: Եկեմ մտովի
վերադառնան այն ժամանակեր եւ
բարձաձայն արտասանեմ Բրեժենևին
հասցեարված բառերը. «Լեռնային
Ղարաբաղի հայ բնակչությունը երեք
ինքնակամ չի ընտել իր այսօրվա
«բախը», որով փասուեն լոկվել է
հայրենիքից: Եվ իհարկե, նման
«բախսն» ինքնին անարդարություն է, ո-
րդ դեմք է վերացվի»:

Սերն Խանագայանի նամակը եւ կից
վերլուծական մեկնաբանությունը(*)
մենք արի ու բարի արեմտահայ բանա-
սեղ Վահե-Վահյանի միջոցով ուղա-
կեցինք Բեյրութ, «Զարբոն»-ի գիշավոր
խմբագիր Գերսամ Ահարոնյանին, որն

անմիջապես այն հրապարակեց իր թե-
թում:(**)

Մի խանի ամիսների ընթացքում
սիյուռի թերթերը եւ այլ արտասահմա-
նյան հրատարակություններ տարբեր լե-
զուններով վերատեղին նամակը եւ
մեկնաբանությունները, հավելելով ըն-
թերգողների արձագանները: Առանձ-
նակի ակտիվություն հանդես բերեցին
«Ամերիկայի ձայնը» եւ «Ազատություն»
ռադիոկայանը: Խանզայդյան նամա-
կը վայրկենալու տարածվեց ողջ
սիյուռնում բոլոր իին մայրցամաքնե-
րով մեկ: Մենք լավ գիտեինք, որ խորհր-
դային մանուկի խստագույն արգելվությի
դաշտառով սիյուռի նոր սերունդը
այս իին գիտելով Ղարաբաղի ողջ կա-
յանը գաղաքացիությունը:

...Զակից ավելի լցորեն անհանգու-
սացավ այն ժամանակ ԽՍՀՄ ՊԱԿ-ը:
Խանզայդյանին իր մոն հրավիրեց Կարեն
Ղեմիրյանը եւ գրողի հետ բննարկեց ոչ
քանի նամակը դրված խնդիրները, այլ
այն հարցը, թե «ով է գրել այդ նյութը»:
Խնդիրները ամսական բարձաձայն ան-
սկացի արդեն ասացի, մենք աշխատել
էինք ոռուերեն տեսիչ վրա եւ ուր միայն
սկզե է այն բարգմաններու: Եվ, բնակա-
նաբար, նույնիսկ ոչ մասնագետը հետ-

դես կլուծել այն հարցը, որն ահա ար-
դին կեն դար անարդարության բուն
մարմնացումն է: Գտնվելով մեր միաս-
նական հզոր ղետության սահմաննե-
րում, ի բնե հայկական մարզի իր ավելի
խան ութուն ոնկուս կազմոր հայ բնակչու-
թյամբ, հայկական դղրցաներով, ղետ-
ական հայերեն լեզվով, ղետ է գտնվի
խորհրդային Սոցհայսական Հայաս-
տանի կազմում...

Յուրաքանչյուր անձնությունը բուն

է հայության մեջ մետք մասը տես է միշտ
ապրի ողջ ժողովությունը հետ... Զայ ժողո-
վուրդը միասնական, ամբողջական հա-
սկացությունը է, ինչպես ուղարկու-
թյան մեջ ուղարկությունը մեջ:

Եվ իրոք, ես լավ էի հասկանում Ղեմիր-
յանին: Այն տարիներին նա առանձնա-
հատուկ բուն գործունեություն է ծա-
վալել. տասնվեց խոռոշ ցամքարենի կա-
զառուցում, Արփա-Սեւան բունելի ա-
վարտ, Երևանի մետրոյի շինարարություն
«սոնրելրյա տրամվայ» անվանումով՝
որոշեած սագերին չպայրցնենք), գոր-
ծարաններ, ֆարիզամներ, հազարամյա
խառապացին եւ աղային գերությունից ա-
զացված հողերի յուրացում:

Դժվար թե որեւէ մեկն այն ժամանակ
տեսյակ էր, որ Ղեմիրյանը մեր խնդրանով
վրանով հրամայել է հեռուստատեսային
հին ալիհավաքը Երևանից տեղափոխել
գորիս, որդեսազի հետ լիներ լուծել
հայկական հեռուստատեսության հա-
ղորդումների Ղարաբաղի տարածք հե-
ռարձակելու հարցը: Եվ, վերջապես,
ձեւացնելով, թե այդ նամակի տարա-
ծումից հետ Սերն Խանզայդյանի բա-
ժին է ընկնելու ընորհագրկված գրողի
ծակասագիր, Ղեմիրյանը հետագա-
յում հետո նրան ներկայացրեց Երևանի
կոչանակ:

Նույն, որ Սերն Խանզայդյանը միակ
հայ գրողն էր, որն արժանացել է Սո-
ցիալիստական աշխատամիջ հեռուստ
կոչանակ: Իսկ չէ որ «Միակա սպար-
ադիւ» հեղինակը իրոք հեռուստու էր:

* Յիշայլ՝ կից նամակը, որ «Զարթօնում»
հրատակվել է ամսաթագիր, մենք կիրարա-
ւակենալ առաջիկայում՝ որպես տաճական
փաստաթուր, որը խմբագրության խնդրանո-
վով «Զարթօնի» 1977 թ.-ի հոկտեմբերի 15-ի
համար վեճաչակը է սկզե թերթի տասա-
խանառ խմբագրադիւ դաշտի գործադիւ-
խութեածին կատարել է թերթի տասա-
խանառի վեճաշակը է սկզե թերթի տասա-
խանառ խմբագրադիւ դաշտի գործադիւ-
խութեածին:

**) Այդին էլ «անմիջապես» չէ. ի վեցը
«Զարթօնի» կենտրոնական դաստումները
է Ռամկավար Ազատական կուսակցության: Խմբագրադիւ Գերամ Ահարոնյանը նա-
մակը ու դրան կից գրությունը (հետազոտ-
վածքը, որ այն հեղինակը է թ. Շալայա-
նը) մի ընթանու ծարակ հանձնեց իր օգնա-
կանին ինձ, եւ իրահանձեց ցոյց աւ թերթ-
յան կենտրոնի (որտեղ գտնվու է թերթի խմ-
բագրությունը) ներեխ հայլուս գանլու ՌԱԿ
Կենտրոնական վաշչության աշենամակա-
նությունը մեջ մեջ սկզբանակարություն-
ութեած:

** Այդին էլ «անմիջապես» չէ. ի վեցը
«Զարթօնի» կենտրոնական դաստումները
է Ռամկավար Ազատական կուսակցության: Խմբագրադիւ Գերամ Ահարոնյանը նա-
մակը ու դրան կից գրությունը (հետազո-
տվածքը, որ այն հեղինակը է թ. Շալայա-
նը) մի ընթանու ծարակ հանձնեց իր օգնա-
կանին ինձ, եւ իրահանձեց ցոյց աւ թերթ-
յան կենտրոնի (որտեղ գտնվու է թերթի խմ-
բագրությունը) ներեխ հայլուս գանլու ՌԱԿ
Կենտրոնական վաշչության աշենամակա-
նությունը մեջ մեջ սկզբանակարություն-
ութեած:

Նախորդին, եր Գարն Փայլանը մեջ-
լիսի ամբիոնից իր ցավն էր հայսնում
Դահրեթիքի Սուրբ Գևորգի տարա-
ծումը արագածության մեջ անդամակա-
նությունը մեջ մասնակությունը ան-
դամական ամական ամական անդամակա-
նությունը

